

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Alina Kamińska
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Leszek Kulik (spr.)
Protokolant	Monika Wojno

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku – Przemysława Sabata

po rozpoznaniu w sprawie ściganego **M. R. s. W.**

zażalenia wniesionego przez tłumacza przysięgłego M. B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 16 października 2012r. sygn. akt III Kop 65/12

w przedmiocie przyznania wynagrodzenia tłumaczowi przysięgiemu

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku przyznał tłumacz przysięgłej M. B. kwotę 47,99 złotych, w tym kwotę 8,9 złotych z tytułu należnego od tej kwoty podatku VAT w wysokości 23% za zleczone jej ustne tłumaczenie rozmowy telefonicznej.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła tłumacz podnosząc, iż zlecona jej czynność została wykonana w tym samym dniu z uwagi na konieczność szybkiego sprostowania omyłki przed wyznaczonym terminem rozprawy. Dlatego też w jej ocenie, przy rozliczaniu wykonanej usługi winna mieć zastosowanie 200 % stawka godzinowa tj. $2 \times 39,09 = 78,18 + 23\%$ VAT przez analogię do wynagrodzenia za sporządzenie w dniu zlecenia tłumaczenia na piśmie (200% stawki za 1 stronę - § 2 ust. 2 rozporządzenia). Tłumacz przyznaje, że taki rodzaj zlecenia nie jest przewidziany w obowiązującym cenniku. Z tego też powodu powołała się przez analogię na stawki określające wysokość należnego wynagrodzenia za sporządzenie tłumaczenia w dniu zlecenia na piśmie oraz w postępowaniu przyśpieszonym.

W konkluzji wniosła o nieobniżanie przysługującego jej wynagrodzenia lub o wskazanie prawidłowej podstawy prawnej, uwzględniającej pośpiech w wykonaniu przedmiotowego zlecenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę ustalania wynagrodzenia tłumacza przysięgłego stanowi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wynagrodzenia za czynności tłumacza przysięgłego (Dz.U. 2005.15.131). Zgodnie z treścią § 6 ust.1 tego rozporządzenia wynagrodzenie za tłumaczenie ustne za każdą rozpoczętą godzinę obecności tłumacza wynosi stawkę jak za stronę tłumaczenia określoną w § 2 ust 1 powiększoną o 30%, a w postępowaniu przyśpieszonym o 100 %.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, iż sposób obliczenia należnego wynagrodzenia, wskazany przez biegłą nie zasługiwał na aprobatę. Należy bowiem wskazać, iż wynagrodzenie biegłej dotyczyło czynności związanych z tłumaczeniem ustnym, za które stawka mogła zostać powiększona o 100 % tylko w przypadku trybu postępowania przyśpieszonego, który w niniejszej sprawie nie miał zastosowania. Przedmiotem postępowania było bowiem przekazanie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania.

Wobec jednoznacznej treści powołanych przepisów, uregulowanie dotyczące ustalenia wysokości wynagrodzenia tłumacza przysięgłego za tłumaczenie ustne, obliczane według § 2 ust. 2 w/w rozporządzenia (jak za tłumaczenie pisemne) w drodze analogii, nie może mieć zastosowania. Ustawodawca odmiennie jak przy tłumaczeniu pisemnym nie przewidział wynagrodzenia powiększonego o 100% za sporządzenie tłumaczenia ustnego – na wniosek zlecającego – w dniu zlecenia. Dyspozycja § 6 ust. 1 nie pozostawia wątpliwości, że w przypadku tłumaczenia ustnego mają zastosowanie stawki określone w § 2 ust. 1 rozporządzenia i stosowanie rozszerzającej wykładni tego przepisu jest niedopuszczalne.

Konkludując należy stwierdzić, że zastosowana podstawa prawna zaskarżonego orzeczenia jest prawidłowa i brak jest podstaw do jej zmiany lub uzupełnienia.

Na marginesie należy jedynie zauważyć, że zgodnie treścią § 7 powołanego rozporządzenia, należne kwoty wynagrodzenia, o których mowa w § 2 ust. 2, § 3-5 oraz § 6 ust. 1, podlegają zaokrągleniu do pełnych groszy w górę, jeżeli końcówka jest wyższa od 0,50 grosza, lub w dół, jeżeli jest równa lub niższa od 0,50 grosza.

Uwzględniając okoliczność, że różnica wynikająca z zaokrąglenia należnej tłumaczowi kwoty w stosunku do kwoty zasądzonej zaskarżonym orzeczeniem jest znikoma, Sąd Apelacyjny odstąpił od wydania reformatoryjnego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Nie stwierdzając w tej sytuacji przesłanek do wzruszenia zaskarżonej decyzji, która jest merytorycznie słuszna i zgodna z przepisami prawa, Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.